

kun omfatte krav, der ikke er omfattet af en eventuel anke fra grupperepræsentantens side.

Anke efter stk. 2 er udtryk for, at grupperepræsentanten i første instans helt eller delvis ikke går videre med sagen, og at en anden ønsker (helt eller delvis) at overtage hvervet som grupperepræsentant. Det foreslås, at de relevante dele af betingelserne for at anlægge et gruppessøgsmål i første instans skal finde tilsvarende anvendelse i denne situation, jf. henvisningen til §§ 254 b, stk. 1, nr. 1, 5 og 7, og 254 e, stk. 1 og stk. 4-9.

Anken skal således omfatte ensartede krav, jf. § 254 b, stk. 1, nr. 1. Dette vil uden videre være tilfældet, hvis ankestævningen alene gentager påstande fra første instans, men da det ikke helt kan udelukkes, at retsplejelovens almindelige regler om nova i ankeinstansen vil kunne give mulighed for at udvide påstandene fra første instans på en sådan måde, at der ikke længere er tale om ensartede krav, er det medtaget som en udtrykkelig betingelse, at der skal være tale om ensartede krav.

Ankebehandling efter reglerne om gruppessøgsmål skal endvidere skønnes at være den bedste måde at behandle kravene på, jf. § 254 b, stk. 1, nr. 5. Denne betingelse vil ikke være opfyldt, hvis anken omfatter en så lille del af de krav, der blev behandlet i første instans, at det vil være mere hensigtsmæssigt, at en ankebehandling sker efter reglerne om individuelle søgsmål. Betingelsen kan også have betydning, hvis der foreligger flere konkurrerende og eventuelt overlappende anker efter stk. 2, jf. herom nedenfor.

Endelig skal der kunne udpeges en grupperepræsentant, jf. § 254 b, stk. 1, nr. 7. Ligesom ved anlæg af gruppessøgsmål i første instans kan det være den, der indgiver ankestævningen, eller en anden, der udpeges som grupperepræsentant, og grupperepræsentanten skal opfylde de samme krav som ved anlæg af gruppessøgsmål i første instans, jf. henvisningen i stk. 4 til bl.a. § 254 c og § 254 e, stk. 2. Der kan således bl.a. stilles krav om sikkerhedsstillelse for sagsomkostninger, og stilles en krævet sikkerhed ikke, afvises anken.

Hvis betingelserne for anke efter stk. 2 er opfyldt, udpeger retten en grupperepræsentant, jf. henvisningen til § 254 e, stk. 1, og bestemmer, hvilke krav der skal være omfattet af anken, jf. henvisningen til § 254 e, stk. 4. Endvidere finder § 254 e, stk. 5-9, tilsvarende anvendelse. Dette indebærer, at retten fastsætter en frist for tilmelding til eller framelding fra anken (afhængig af, om gruppessøgsmålet blev gennemført efter tilmeldingsmodellen eller frameldingsmodellen i første instans) og kan fastsætte, at tilmelding til anken skal være betinget af sikkerhedsstillelse, medmindre

gruppemedlemmet har en retshjælpsforsikring eller anden forsikring, der dækker omkostninger ved sagen, eller ankesagen opfylder de materielle betingelser for fri proces og gruppemedlemmet opfylder de økonomiske betingelser for fri proces. Endvidere skal de gruppemedlemmer, der er omfattet af anken, underrettes om anken, fristen for tilmelding henholdsvis framelding og et eventuel krav om sikkerhedsstillelse som betingelse for tilmelding.

Ankesagen omfatter herefter de gruppemedlemmer, der tilmelder sig henholdsvis ikke framelder sig anken, og behandles efter reglerne om gruppessøgsmål, jf. nærmere nedenfor om stk. 4.

Det kan forekomme, at flere personer anker under henvisning til stk. 2, og hvis grupperepræsentanten kun har anket dele af dommen, kan det også forekomme, at grupperepræsentanten anker efter stk. 1 samtidig med, at en eller flere personer anker under henvisning til stk. 2. Det følger af henvisningen til § 254 e, stk. 4, at retten kan bestemme, hvilke krav en anke efter § 254 j, stk. 2, skal omfatte, og retten bør her anlægge en helhedsvurdering af, hvad der må antages at være en hensigtsmæssig ankebehandling. Retten kan således afhængig af sagens nærmere omstændigheder f.eks. bestemme, om kun en eller flere anker efter stk. 2 kan fremmes og i givet fald afgrænse dem over for hinanden. Retten kan også afvise alle anker efter stk. 2, hvis det med de fremsatte krav i de respektive anker og de respektive personer, som er på banen som mulige grupperepræsentanter, ikke skønnes muligt at opnå en hensigtsmæssig ankebehandling efter reglerne om gruppessøgsmål. I givet fald står det ethvert gruppemedlem åbent at anke for sit vedkommende efter reglerne om individuelle søgsmål, jf. den foreslåede § 254 k.

Grupperepræsentantens anke efter stk. 1 har forrang for eventuelle anker efter stk. 2, og retten kan kun gribe ind over for en eventuel uhensigtsmæssig afgrænsning af anken fra grupperepræsentantens side ved at gennemføre en udskifning af grupperepræsentanten efter reglerne herom.

Der foreslås ikke nogen forlænget ankefrist, når anke i medfør af stk. 2 iværksættes af en anden end grupperepræsentanten. I praksis vil der således kunne være behov for, at en person, der i givet fald ønsker at iværksætte en sådan anke, inden ankefristens udløb kontakter grupperepræsentanten for at få afklaret, om grupperepræsentanten vil anke.

Stk. 3 bestemmer, at hvis en dom i et gruppessøgsmål ankes af gruppens modpart, behandles anken efter reglerne om gruppessøgsmål. Dette gælder, uanset om modpartens anke vedrører alle, nogle eller ét gruppe-